

Sygn. akt IX Ga 353/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Beata Błotnik

Protokolant: Elżbieta Zentar

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 roku w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. L.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda i apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

z 22 marca 2016 roku,

sygn. akt VIII GC upr 2420/14

I. oddała obie apelacje;

II. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu za drugą instancję.

Sygn. akt IX Ga 353/16

UZASADNIENIE

Powód R. L. w pozwie wniósł o zasądzenie od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. kwoty 4 059 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 2.029,50 zł - od 16 sierpnia 2014r. i 2029,50 zł - od 18 września 2014r. - do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku, po rozpoznaniu sprawy w postępowaniu uproszczonym, wyrokiem z 22 marca 2016r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 029,50 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 16 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty i kwotę 250 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu.

W pozostałej części sąd pierwszej instancji oddalił powództwo.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd Rejonowy zawarł następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

Powód R. L., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą Kancelaria Radcy Prawnego R. L., 27 stycznia 2014r. zawarł z pozwaną Spółdzielnią Mieszkaniową (...) z siedzibą w Ł. umowę o świadczenie obsługi prawnej na czas nieokreślony, począwszy od 1 lutego 2014r. (umowa - k. 5-7). W § 1 umowy strony

szczegółowo określili czynności powoda w ramach świadczenia obsługi prawnej Spółdzielni. Z tytułu bieżącej obsługi powodowi przysługiwało miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1.650 zł netto plus VAT, tj. 2 029,50 zł brutto, płatne przelewem w terminie 7 dni od otrzymania faktury VAT, na rachunek bankowy wskazany w fakturze. Ponadto za występowanie w charakterze pełnomocnika Spółdzielni w postępowaniu sądowym, administracyjnym oraz przed innymi organami orzekającymi na podstawie odrębnie udzielonego pełnomocnictwa powodowi przysługiwało dodatkowe wynagrodzenie z tytułu kosztów zastępstwa prawnego, uwzględnione w prawomocnych orzeczeniach sądów powszechnych, sądów administracyjnych lub innych organów orzekających (§ 5 umowy). Zgodnie z § 8 ust. 2 umowy każda ze stron mogła ją rozwiązać za jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego. Wszelkie zmiany, wypowiedzenie umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności (§ 9 umowy).

W piśmie z 27 maja 2014r. Spółdzielnia Mieszkaniowa "Wspólnota" z siedzibą w Ł. oświadczyła, że rozwiązuje z powodem umowę o świadczenie obsługi prawnej z 27 stycznia 2014r. za jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia, ze skutkiem na 30 czerwca 2014r. i zwalnia powoda z konieczności wywiązywania się z obowiązków wskazanych w § 1 umowy. Jednocześnie prosiła, aby do końca okresu wypowiedzenia powód zdał wszystkie dokumenty związane z prowadzoną obsługą prawną. Pismo za Spółdzielnię podpisał prezes zarządu R. M. (k. 11), a powód otrzymał je 12 czerwca 2014r. (potwierdzenie odbioru k. 24v).

Sąd pierwszej instancji ustalił następnie, że pozwana Spółdzielnia udzieliła powodowi pełnomocnictwa do jej reprezentowania w sprawach zawisłych przez Sądem Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku o sygn. akt : I C 793/11, I C 1796/13 i I C 224/11. Pismem z 2 czerwca 2014r., doręczonym powodowi 18 czerwca 2014r., pozwana Spółdzielnia wypowiedziała powodowi pełnomocnictwa do jej reprezentowania w sprawach o sygn. akt : I C 793/11 i I C 1796/13 (pismo pozwanej z potwierdzeniem odbioru przez powoda k. 52 i k. 53). 27 czerwca 2014r. odbyło się Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., a jego obsługę prawną prowadził radca prawny Ł. Z.. Powód stawił się na Walne Zgromadzenie, chociaż nie był na nie zaproszony (zeznania świadka K. R. - k. 90-v). Podczas dyskusji i zgłaszania wolnych wniosków powiedział, że z nieznanymi mu przyczyn zarząd rozwiązał z nim umowę o świadczenie obsługi prawnej z dniem 30 czerwca 2014r. bez obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia (protokół z obrad Walnego Zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. z 27.06.2014r. - k.76-88). 1 lipca 2014r. powód stawił się w Spółdzielni i zwrócił pozwanej akta i dokumenty dotyczące spraw o sygn. akt : I C 793/11 i I C 1796/13 przy piśmie z 1 lipca 2014r. W imieniu pozwanej dokumentację odebrał prezes zarządu R. M. (pismo powoda z 1.07.2014r. wraz z potwierdzeniem odbioru pisma i akt - k. 54, zeznania reprezentanta pozwanej R. M. - k. 96v-97 i k. 46-46v).

Sąd Rejonowy ustalił również, że powód był nadal pełnomocnikiem pozwanej Spółdzielni w sprawie o sygn. akt I C 224/11 (pełnomocnictwo z 17.03.2014r. - k. 55, zeznania świadka K. B. - k.89v-90). W tej sprawie powód złożył pismo procesowe datowane na 8 sierpnia 2014r., w którym wniósł o podjęcie postępowania zawieszzonego postanowieniem z 21 maja 2014r. (pismo wraz z potwierdzeniem nadania - k. 56-58). Z kolei, radca prawny Ł. Z. w piśmie z 1 września 2014r. oświadczył, że przystępuje do sprawy o sygn. akt I C 224/11 w charakterze pełnomocnika powoda, tj. Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.. Jednocześnie poinformował sąd w tej sprawie, że pełnomocnictwo radcy prawnego R. L. w tej sprawie wygasło z końcem czerwca br. oraz że nie był on umocowany do złożenia w imieniu Spółdzielni pisma z 8 sierpnia 2014r. (pismo - k. 70-71). W wykonaniu wezwania sądu z 14 stycznia 2015r. o nadesłanie wypowiedzenia pełnomocnictwa r. pr. R. L. w sprawie I C 224/11, Spółdzielnia przesłała wypowiedzenie pełnomocnictwa temu pełnomocnikowi, datowane na 2 czerwca 2014r. (zarządzenie - k. 72, wypowiedzenie pełnomocnictwa - k. 73). Powód otrzymał to wypowiedzenie 27 stycznia 2015r. i uważał, że umowa o świadczenie obsługi prawnej nadal wiąże strony, więc pozostawał w gotowości do pracy, jednakże pozwana nie zlecała mu żadnych czynności (zeznania powoda - k. 96v i k. 45v-46). 31 lipca 2014r. powód wystawił pozwanej Spółdzielni fakturę VAT Nr (...) na kwotę

2 029,50zł za lipiec 2014r. (k. 8). Pozwana zwróciła tę fakturę. Powód 31 sierpnia 2014r. wystawił kolejną fakturę VAT nr (...) na kwotę 2 029,50 zł za sierpień 2014r. (k. 9). Przy piśmie z 10 września 2014r. powód ponownie przesłał pozwaną fakturę za lipiec 2014r. oraz dołączył fakturę za sierpień 2014r., stwierdzając, że umowa z 27 stycznia 2014r. nadal obowiązuje strony, gdyż nie została wypowiedziana przez żadną z nich (pismo powoda - k. 10). Pozwana w piśmie z 30 października 2014r. potwierdziła dokonane przez R. M. wypowiedzenie umowy o świadczenie obsługi prawnej ze skutkiem od chwili złożenia oświadczenia woli z 27 maja 2014r. Pismo to zostało podpisane przez dwóch członków zarządu Spółdzielni (pismo pozwaną z potwierdzeniem nadania - k. 26). Powód otrzymał je 19 listopada 2014r. (zeznania powoda - k. 96v i k. 45v-46).

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów powołanych wyżej, zeznań świadków: K. R. i K. B. oraz zeznań stron: powoda R. L. i reprezentanta pozwaną, R. M..

Oceniając dowody, sąd pierwszej instancji wskazał, że prawdziwość dokumentów prywatnych nie była kwestionowana przez strony, wobec czego obdarzył je walorem wiarygodności. Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków w zakresie zgodnym z ustalonym stanem faktycznym, a w pozostałej części uznał, że zeznania te nic nie wносиły do sprawy i nie miały znaczenia dla jej rozstrzygnięcia. Sąd odmówił wiary zeznaniom reprezentanta pozwaną R. M. w części, gdzie zeznał, że powód 1 lipca 2014r. przekazał mu także akta i dokumentację dotyczącą sprawy o sygn. akt I C 224/11. Zeznania te są sprzeczne z dowodem z dokumentu w postaci pisma powoda z tej samej daty, na którym R. M. potwierdził, że odebrał od pozwanego akta i dokumenty dotyczące spraw wskazanych w tym piśmie, tj. I C 1796/13 i I C 793/11.

W świetle powyżej ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W ocenie Sądu, umowa z 27 stycznia 2014r. o świadczenie obsługi prawnej uległa rozwiązaniu z dniem 31 lipca 2014r. Pozwana skutecznie wypowiedziała ją pismem z 27 maja 2014r., bowiem zarząd Spółdzielni, zgodnie z zasadami reprezentacji, potwierdził dokonane wypowiedzenie pismem z 30 października 2014r. Wypowiedzenie umowy dokonane 27 maja 2014r. nie było bezwzględnie nieważne, lecz była to czynność dotknięta bezskutecznością zawieszoną, która wywołała skutek w niej wskazany dopiero z chwilą jej potwierdzenia przez zarząd Spółdzielni zgodnie z zasadami reprezentacji. Potwierdzenie czynności oznacza, że wywołuje ona skutek ex tunc, tj. od chwili jej złożenia.

Powyższe stanowisko Sąd Rejonowy uzasadnił orzecznictwem Sądu Najwyższego. Według uzasadnienia uchwały 7 sędziów SN z 14 września 2007r., III CZP 31/07 (OSNC 2008/2/14) to, „że art. 39 § 1 k.c. zawiera jedynie normę odpowiadającą art. 103 § 3 k.c., a brak w nim odpowiedników art. 103 § 1 i § 2, nie oznacza woli ustawodawcy uznania wszystkich czynności prawnych dokonanych przez osoby działające w imieniu osoby prawnej w charakterze jej organu bez kompetencji do tego za bezwzględnie nieważne. Nie normując w art. 39 k.c. sankcji dokonania czynności prawnej w imieniu osoby prawnej w charakterze jej organu bez kompetencji do tego, ustawodawca pozostawił ustalenie tej sankcji sądom przy stosowaniu ogólnych reguł wykładni prawa, wskazane zaś podobieństwo instytucji organu osoby prawnej i pełnomocnictwa przemawia za stosowaniem w drodze analogii przewidującego sankcję bezskuteczności zawieszoną art. 103 § 1 i § 2 k.c. w zakresie nieunormowanym przepisami szczególnymi do umów zawartych w imieniu osoby prawnej przez osoby działające w charakterze organu osoby prawnej bez kompetencji do tego (zob. uchwała SN z 26 września 1969r., III CZP 8/69, OSNCP 1970, nr 6, poz. 97 i uchwała 7 sędziów SN z 19 stycznia 2006r., III CZP 100.05, OSNC 2006, nr 6, poz. 95). Sankcja bezskuteczności zawieszona nie tylko skutecznie chroni interesy osoby prawnej, której zasady reprezentacji zostały naruszone, ale także lepiej odpowiada potrzebom bezpieczeństwa obrotu. W szczególności wyklucza ona kwestionowanie czynności prawnej przez kontrahenta osoby prawnej tylko dlatego, że czynność ta przestała mu odpowiadać.” W wyroku z 22 stycznia 2014r. w sprawie III CSK 33/13 Sąd Najwyższy stwierdził, że „możliwe jest de lege lata przyjęcie konstrukcji tzw. fałszywego organu osoby prawnej i zastosowanie per analogiam przepisu art. 103 k.c. zarówno w sytuacji, w której czynności prawnej dokonuje „prawidłowo ukształtowany

organ osoby prawnej”, a dla wywołania skutków tej czynności brakuje wystąpienia jedynie dalszych jeszcze zdarzeń prawnych (np. odpowiedniego potwierdzenia lub zgody innych organów statutowych danej osoby prawnej - por. art. 17 k.s.h.), jak i wówczas, gdy pojawia się od początku brak właściwej reprezentacji osoby prawnej.”

W świetle powyższego sąd pierwszej instancji uznał, iż poglądy przedstawione w orzeczeniach i komentarzach, na które powołuje się powód, straciły na swojej aktualności i z tego względu nie podzielił jego argumentacji, że wypowiedzenie umowy z 27 maja 2014r., dokonane przez prezesa zarządu R. M., jest czynnością bezwzględnie nieważną, niepodlegającą konwalidacji oraz że dopiero oświadczenie z 30 października 2014r. doprowadziło do skutecznego rozwiązania umowy. Uwzględniając to, że powód otrzymał wypowiedzenie z 27 maja 2014r. w dniu 12 czerwca 2014r. i że umowa w § 8 ust. 2 przewidywała jednomiesięczny okres wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, Sąd Rejonowy uznał, że rozwiązała się ona z końcem miesiąca następnego, tj. 31 lipca 2014r., a więc powodowi przysługuje wynagrodzenie za lipiec 2014r. Wprawdzie w tym miesiącu nie świadczył on obsługi prawnej na rzecz pozwanej Spółdzielni, ale nadal był jej pełnomocnikiem w sprawie o sygn. akt I C 224/11 i pozostawał w gotowości do świadczenia obsługi prawnej na rzecz pozwanej. Ponadto w wypowiedzeniu z 27 maja 2014r. pozwana Spółdzielnia zwolniła powoda z obowiązków wskazanych w § 1 umowy.

W tej sytuacji Sąd Rejonowy na podstawie art. 735 k.c. i § 5 ust. 1 umowy z 27 stycznia 2014r. o świadczenie obsługi prawnej orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek za opóźnienie sąd pierwszej instancji uzasadnił treścią art. 481 k.c. Termin płatności wynagrodzenia za lipiec 2014r. został określony w fakturze VAT nr (...) na 14 sierpnia 2014r. zatem, uwzględniając 15 sierpnia 2014r., który był dniem wolnym od pracy, pozwana od 16 sierpnia 2014r. jest w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia wynikającego z tej faktury. W pozostałym zakresie sąd pierwszej instancji oddalił powództwo jako niezasadne.

O kosztach procesu sąd pierwszej instancji orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając. Kwota uwzględnionego roszczenia stanowi 50% kwoty dochodzonej pozwem. Pozwany przegrał sprawę w 50%. Powód poniósł koszty w kwocie 100 zł, które stanowią opłatę od pozwu, a pozwany poniósł koszty procesu w kwocie 600 zł, które stanowią koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Łączne koszty w sprawie wyniosły 700 zł. Pozwanego obciążają koszty procesu w kwocie 350 zł (50% z kwoty 700 zł). Tymczasem pozwany poniósł koszty w wysokości 600 zł. W tej sytuacji, należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 250 zł (600 zł – 350 zł).

Powyższy wyrok zaskarżyły apelacjami obie strony sporu.

Powód zaskarżył wyrok w części obejmującej rozstrzygnięcie z punktów II i III, zarzucając :

- naruszenie prawa materialnego – przepisu art. 54 § 1 ustawy z 16 września 1982r. – Prawo spółdzielcze w zw. z § 51 statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. i art. 58 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy przez jednego członka zarządu (prezesa) pozwanej spółdzielni wywołało skutek prawny;

- naruszenie prawa procesowego – art. 233 § 1 k.p.c. polegające na sprzeczności ustalonego przez sąd stanu faktycznego z treścią wyroku, tzn. ustalenie, że powód otrzymał od pozwanej Spółdzielni wypowiedzenie pełnomocnictwa procesowego w sprawie o sygn. akt I C 224/11 w dniu 27 stycznia 2015r. i jednocześnie oddalenie powództwa w zakresie roszczenia powoda o wynagrodzenie za sierpień 2014r., tj. za okres, w którym – jak ustalił sąd – powód był pełnomocnikiem pozwanej spółdzielni w sprawie I C 224/11.

W oparciu o powyższe zarzuty powód domagał się zasądzenia od pozwanej Spółdzielni kwoty 4 059 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 2029,50 zł od 16 sierpnia 2014r. i od kwoty 2029,50 zł od 18 września 2014r. oraz kosztów procesu

według norm przepisanych – ewentualnie powód domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Skarżący w apelacji wniósł o przeprowadzenie rozprawy.

Pozwana Spółdzielnia w odpowiedzi na tę apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, a we wniesionej przez siebie apelacji zaskarżyła wyrok w części dotyczącej punktów I i III, zarzucając:

- naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 234 k.p.c. w zw. z art. 61 k.c. poprzez jego niezastosowanie i pominięcie okoliczności wynikających z domniemania określonego w art. 61 k.c., tj. że adresat zapoznał się z treścią oświadczenia, gdy doszło ono do niego w taki sposób, że mógł zapoznać się z jego treścią, co w konsekwencji miało istotny wpływ na wynik sprawy albowiem skorzystanie z tego domniemania prowadziłyby do ustalenia, iż oświadczenie woli w postaci wypowiedzenia z 27 maja 2014r. zostało powodowi złożone już w dniu 31 maja 2014r. co winno skutkować oddaleniem powództwa w całości;

- naruszenie prawa materialnego – art. 61 k.c. poprzez jego błędna wykładnię skutkującą uznaniem, że oświadczenie woli w postaci wypowiedzenia z 27 maja 2014r., zostało złożone powodowi 12 czerwca 2014r., podczas gdy przepis art. 61 k.c. ustanawia domniemanie, na podstawie którego należało przyjąć, że powód zapoznał się z treścią oświadczenia, gdy doszło ono do niego w taki sposób, że powzięcie o nim wiadomości stało się możliwe w dacie 31 maja 2014r., tj. już następnego dnia po tym jak przesyłka została pierwszy raz awizowana.

Na podstawie powyższych zarzutów strona pozwana domagała się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych.

Powód w odpowiedzi na apelację pozwanej wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Lublinie zważył, co następuje:

Apelacje obu stron sporu nie zasługują na uwzględnienie.

Zarzuty obu apelacji nie są zasadne i nie mogą skutecznie podważyć trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia, które odpowiada prawu.

Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy oraz przeprowadzoną przez ten sąd ocenę prawną, przyjmując je za własne.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do apelacji pozwanego jako dalej idącej, bo podważającej zasadę częściowego uwzględniania żądania pozwu, Sąd Okręgowy stwierdził, że nie zawiera ona skutecznych zarzutów.

Niezasadny jest zarzut naruszenia przepisu art. 234 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i pominięcie okoliczności wynikających z domniemania określonego w art. 61 k.c., tj. że powód zapoznał się z treścią oświadczenia z 27 maja 2014r. o wypowiedzeniu umowy, gdy doszło ono do niego w taki sposób, że mógł zapoznać się z jego treścią już w 31 maja 2014r. co winno skutkować oddaleniem powództwa w całości.

Uzasadnieniem tego zarzutu miały być przytoczone w apelacji poglądy doktryny i orzeczenia Sądu Najwyższego.

O ile zgodzić się należy z poglądem, że oświadczenie woli może zostać przedstawione adresatowi w formie pisemnej i że istotną dla jego skuteczności jest możliwość zapoznania się z jego treścią (art. 61 k.c.), o tyle w rozpatrywanych okolicznościach sprawy nie można zgodzić się z pozwanym, że obojętny jest fakt, że adresat – nieobecny w domu w dniu, w którym doręczyciel pocztowy próbował mu doręczyć przesyłkę i pozostawił zawiadomienie o jej złożeniu w urzędzie pocztowym do odbioru (30 maja 2016r.) – faktycznie we wskazywanym przez pozwanego dniu (31 maja 2014r.) nie zapoznał się z oświadczeniem nadawcy.

Adresat omawianej korespondencji nie był bowiem obecny w dacie próby doręczenia mu korespondencji pod adresem wskazanym przez nadawcę (nie miał takiego obowiązku), a w takiej sytuacji doręczyciel pozostawił zawiadomienie o tym (awizo), że w określonej dacie (30 maja 2014r.) nie zastał adresata, który mógł odebrać przysyłkę w terminie dwóch tygodni we wskazanym urzędzie pocztowym. Dopiero nieodebranie przysyłki w terminie wskazanym w awizo skutkuje jej zwróceniem do nadawcy i uznaniem za doręczoną. Powód 30 maja 2014r. nie wiedział zatem, że przysyłka zawiera oświadczenie pozwanej Spółdzielni z 27 maja 2014r. o wypowiedzeniu umowy i do daty – mieszczącej się w terminie do odebrania awizowanej przysyłki – odebrania jej z urzędu pocztowego (12 czerwca 2014r.) nie miał obowiązku odbierania korespondencji, która na niego oczekiwała w urzędzie pocztowym. W tej ostatniej dacie powód zapoznał się z treścią oświadczenia, bowiem doszło ono do niego w sposób przewidziany w przepisach prawa pocztowego. Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 19 marca 2014r., sygn. akt I ACa 850/13 LEX nr 1466952, na składającym oświadczenie woli spoczywa ciężar dowodu, że doszło ono do adresata w sposób umożliwiający mu - według zasad doświadczenia życiowego - zapoznanie się z jego treścią. Jeśli więc oświadczenie zostało posłane adresatowi listem albo innym sposobem porozumiewania się na odległość, składający powinien wykazać np. za pomocą pocztowego dowodu nadania lub zwrotnego poświadczenia odbioru, że przysyłka została adresatowi doręczona. Powstały dowód nadania listu poleconego nie jest wprawdzie dowodem doręczenia go adresatowi, lecz jest dowodem prima facie. Adresat oświadczenia może obalić to domniemanie wykazując, iż nie miał możliwości zapoznania się z treścią oświadczenia.

W świetle powyższego oczywistym jest, że przysyłka została powodowi doręczona, bowiem pokwitował jej odbiór w dacie 12 czerwca 2014r., w której powód zapoznał się z treścią korespondencji zawierającej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy był dzień, w którym odebrał awizowaną przysyłkę z urzędu pocztowego – czyli 12 czerwca 2014r., jak prawidłowo ustalił sąd pierwszej instancji. Nie jest to więc domniemanie doręczenia lecz dowód i przepis art. 234 k.p.c. w rozpoznawanych okolicznościach nie ma zastosowania, podobnie jak przepis art. 61 § 1 k.c.

Z tych przyczyn i na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanej Spółdzielni.

Apelację powoda sąd odwoławczy uznał również za niezasadną.

Sąd Rejonowy nie naruszył prawa procesowego – art. 233 § 1 k.p.c., ustalając że powód otrzymał od pozwanej Spółdzielni wypowiedzenie pełnomocnictwa procesowego w sprawie o sygn. akt I C 224/11 w dniu 27 stycznia 2015r. i sprzecznie z tym ustaleniem oddalając powództwo w zakresie roszczenia powoda o wynagrodzenie za sierpień 2014r. Istotnym dla ustania umowy stron było bowiem wypowiedzenie tej umowy w wypowiedzeniu z 27 maja 2014r. – doręczone powodowi 12 czerwca 2014r. – w którym pozwana Spółdzielnia zwolniła powoda z obowiązków wskazanych w § 1 umowy. Odrębne wypowiedzenie pełnomocnictwa procesowego udzielonego powodowi w sprawie sygn. akt I C 224/11 prowadzonej przez niego jako pełnomocnika Spółdzielni pozostaje bowiem bez wpływu na skuteczność wypowiedzenia umowy stron, dokonanego pismem z 27 maja 2014r. i tym samym nie dowodzi zasadnością żądania wynagrodzenia umownego, po upływie okresu wypowiedzenia tej umowy, czyli za sierpień 2014r. – jak trafnie przyjął Sąd Rejonowy.

Sąd pierwszej instancji nie naruszył prawa materialnego – przepisu art. 54 § 1 ustawy z 16 września 1982r. – Prawo spółdzielcze i art. 58 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy przez jednego członka zarządu (prezesa) pozwanej spółdzielni wywołało skutek prawny. Sąd odwoławczy w całości podziela argumentację Sądu Rejonowego w tym zakresie, prowadzącą do konkluzji o skuteczności oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy (ze skutkiem ex tunc) – zawartego w piśmie datowanym 27 maja, a doręczonym powodowi 12 czerwca 2014r., podpisanym przez prezesa Spółdzielni i potwierdzonym następnie przez drugiego członka zarządu pozwanej. Wskutek tego potwierdzenia czynność została konwalidowana i nie jest nieważna w rozumieniu wskazanego w apelacji powoda art. 58 § 1 k.c.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda jako niezasadną.

Wobec tego, że obie apelacje stron zostały oddalone, sąd drugiej instancji zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty instancji odwoławczej – na podstawie przepisu art. 100 zd. pierwsze k.p.c.